

i Forflag, forsaavidt angaar den Sognebeboerne i visse Tilfælde (D. L. 2—15—5, Cancelli-Skrivelse af 21de December 1839, Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse af 8de December 1863) paahvilende Forpligtelse til efter Dngang at besørge Ringning med Kirkeflokken, hvilken Forpligtelse ligeledes antages i Genhold til Forordningen af 27de Mai 1848 § 1, nu at maatte paahvile Gaardmændene alene, forsaavidt den ikke udføres ved ledede Folf paa Kommunens Regning (Indenrigsministeriets Skrivelse af 19de April 1852):

Til § 44.

Det i denne § omhandlede Forhold har man fundet faa meget mere Anledning til at medtage i nærværende Lovforslag, som der gjentagne Gange har været reist Spørgsmaal om, hvorvidt den omhandlede Forpligtelse ikke maatte være paavirket ved Bestemmelserne i Forordningen af 27de Mai 1848 § 1. Eigesom dette Spørgsmaal, fra Ministeriets Side er besvaret henægtende (Indenrigsministeriets Skrivelser af 28de Februar 1851 og 23de April 1864), saaledes troer man heller ikke, at der er Anledning til i faa Henseende at foreslaa nogen Forandring.

I Tilighed med, hvad der i sin Tid fandt Sted ved Freds. af 27de Mai 1848 § 1, har man ogsaa ment i nærværende Lovforslag at burde tage et udtrykkeligt Forbehold om, at der ikke ved samme tilsigtes nogen Forandring i de hidtil gjældende Regler om Huusmænds og

og Indersters Forpligtelse til at yde den Præsten tilkommende Høstdag.

Til § 45.

Det kan omtvistes, om en Bestemmelse som den her foreslaaede har sin rette Plads i nærværende Lov. Man har imidlertid troet at burde medtage dette Forhold og da at foreslaa, at den i de anførte Lovbud hjemlede Forpligtelse, for hvis Opretholdelse der under de nærværende Forhold neppe kan siges at være nogen Nødvendighed tilstede, skal bortfalde.

Til Afsnit V.

Til § 46.

Medens de i nærværende Lovforslag indeholdte Regler ligefrem bør finde Anvendelse paa de med Hensyn til Fattig- eller Skolevesen under en Kjøbstad hørende Landdistrikter, maa man, uanset at Frederiksberg, Frederiks-værk, Marstal, Løgstor, Nørresundby og Silkeborg Kommuner ere at betragte som Landkommuner, dog efter den etendommelige og Kjøbstadlignende Stilling, som disse Kommuner iøvrigt indtage, ansæ det rettest, at der aabnes Udgang til at undtage samme fra de i Lovforslagets Afsnit I. og II. indeholdte Bestemmelser, og man har derfor foreslaaet, at det overlades til Indenrigsministeren at indvillige i, at de i saa Henseende for Kjøbstæderne gjældende Regler gjøres anvendelige paa dem.